

# HATÁSTANULMÁNY A BIOMASSZÁRÓL

Tegnap este a televízió adását néztem, amelyben a zöldek világosították fel a nézőket arról, hogy hogyan kell egészségesen élni, kímélni a környezetet, tudatosan családot tervezni, karban tartani egészségünket, idegrendszerünket. Nagy hatással volt rám. Olyannyira, hogy ezzel álmodtam. Álmomban megjelent egyik kedves adatközlőm a jászdózsai Vaji Pista, vagy Gatyás Vaji, anyakönyvezett nevén Fodor István. A Vaji név eredetéről ő sem tud semmit, a Gatyást azonban nem kell magyarázni, mert haláláig vászon bőgatyát hordott. A tévében hallottakat huncut mosollyal kezdte tovább magyarázni.

Tanár Úr! –bökte meg oldalamat, hogy fél szendergésemből felferjen.

Mit szól ehhez a zagyva beszédhez, hogy biomassza, identitástudat, allergia, stressz, gasztronómia, miegymás? Nem igen értem én ezeket a szavakat, csak sejtem, hogy mi is akar lenni. De ha ez a modern, korszerű élet, akkor azt mondhatom, hogy nálunk korszerűbben senki sem élt és nem is fog. Mert hát itt van ez a biomassza, amiből energiát nyernek, amivel, tüzelnek, hogy a szén, a gáz, az olaj ne szennyezze a levegőt, rombolják az egészséget. Hát mi fával tüzeltünk, a kemencében meg minden gally, szalma, dudva elégett és a szobában nem volt füst, mert a kemence olyan, mint a központi fűtés. De épp Tanár Úr vitte be a darunyakat innen a múzeumba. A taposott ganét – az ám az igazi biomassza - azzal vágtuk kockára, mikor megszáradt. Vele melegítettük az ételt a cserépfazékban, a kemence szájánál, vagy árva ganéval. Magyarul száraz tehénszarral. Szokták mondani, hogy: „Te gyerek, eredj, szedj egy kis szart, főzünk apádnak!” lga  
z annak a füstje kicsit csípős volt, de távol tartotta a szúnyogot. Nem kellett SZUKU, csipogó, miegymás. Most egy kis füstre, virágporra már fújnak, hogy allergiás tüneteket okoz. A bűdös kenőcs az nem árt?

## Hatástanulmány a biomasszáról

Írta: Szabó László

2011. július 03. vasárnap, 12:27 - Módosítás: 2011. július 13. szerda, 10:09

---

Én csak arra vagyok allergiás, azaz dühös, ha az asszony sokat beszél. De elég, ha megemelem a kezemet és már csend van.

Igaz azt mondják, hogy ezzel megsértem az identitását, de annyi baj legyen. Ez belefér az életpálya modellbe, mert ugye az nekünk is volt.

Nagyon jól tudja ő is, hogy mi jár ebben a korban az asszonynak. Amíg csecsszopó valaki, az örökös sírással igencsak stresszeli az embert, mert az ember allergiás a gyereksíráásra. De egyszerű: hadd sírjon, ez a gyerek joga. Te meg, az apja, ha nem bírod, hát kimehetsz az udvarra egy kis időre. Hiszen azért gyerek a gyerek, hogy sírjon, ha baja van. Azért anya az anya, hogy értse miért sír. Ha nagyobb és akkor is bömböl, ott a pofonos láda, kinyitjuk és a tetején van a nagyja. A gyerekek ez kijár, épp úgy, mint az asszonynak. Mondják is: A pénz olvasva, az asszony verve jó. Az életpálya így alakulgat, hol erre, hol arra, a modell szerint.

Ha nem veszed tudomásul, hogy milyen ponton állsz, milyen kanyar, forduló következik, hát jön a stressz. Csikorgathatod a fogadat, tiltakozhatsz, dühönghetsz, minden hiába. Az előző nemzedékek hatástanulmányai e tekintetben helytállóak. Nem hiába mondogatták: „Kis gyerek kis pofon, nagy gyerek nagy pofon.”

-Na! Jó éjszakát Tanár Úr! Mindjárt szól a kakas. Legközelebb, majd az egészséges életmódról és a reform gasztronómiáról szólok!

Szolnok, 2011. július 2.